

D ů v o d y:

Zdeněk D. narodil se 3. května 1926 a byl tedy v době tvrzeného činu, t. j. dne 3. ledna 1939 ještě nedospělý. Podle § 1 (1) zákona ze dne 11. března 1931 č. 48 Sb. z. a n. o trestním soudnictví nad mládeží nejsou osoby, které v době spáchaného činu nedovršily čtrnáctého roku svého věku (nedospělí), odpovědné podle trestních zákonů. Podle § 1 (2) téhož zákona, dopustí-li se nedospělý činu jinak trestného, učiní poručenský soud (§ 54) výchovná nebo léčebná opatření, jichž vidí potřebu. Z toho plyne, že takové opatření není odsuzujícím nálezem trestního soudu; i když nabude právní moci, nejde o případ § 268 c. ř. s., podle něhož civilní soudce jest, závisí-li jeho rozhodnutí na důkazu a přiřítání trestného činu, vázán obsahem pravoplatného rozsudku trestního soudu o tom vydaného. Dovolací stěžovatel byl usnesením prvního soudu odkázán na pořad práva civilního, tato část nebyla vůbec napadena. Za tohoto stavu věci nemůže se dovolací stěžovatel pokládati za zkrácena usnesením rekursního soudu (§§ 37 a 46 (3) zákona č. 100/1931), neboť výchovné opatření, které učinil první soudce, nebylo by předurčující pro spor na náhradu škody. Nějaké právo na to, aby poručenský soud učinil výchovné opatření, dovolací stěžovatel podle zákona nemá. Nezl. Rudolf R. nebyl proto k dovolacímu rekursu oprávněn a bylo jej tudíž odmítnouti.

Čís. 17354.

Třebas exekuční soud nařídil, aby částky hotově složené vydražitelem nemovitosti jako vadium a splátky na nejvyšší podání byly uloženy na vkladní knížku, jest přece exekuci na tyto částky, uvolněné odepřením souhlasu k nabytí vydražitelova vlastnictví (§ 1 vl. nař. č. 313/1938 Sb. z. a n.) vésti podle § 290 a násl. ex. ř., nikoli podle §§ 325 a násl. ex. ř.

(Rozh. ze dne 7. července 1939, R I 397/39.)

Srov. rozh. č. 12013, 13990 Sb. n. s.

Prv ý s o u d zamítl návrh vymáhajícího věřitele na zabavení a přikázání pohledávky, která přísluší povinné straně proti podlužníku okresnímu soudu v Č. B. v částce plus minus 3.000 K, již složila povinná strana k soudu jako vadium a jako splátku na nejvyšší podání a jež mu má býti vrácena proto, že okresní úřad v Č. B. mu nedal souhlas k nabytí vydražené nemovitosti, takže příklep se nestal účinným. R e k u r s n í s o u d návrhu vyhověl. D ů v o d y: S právním názorem soudu první stolice, že jde o zabavení soudního deposita, jež může býti zabaveno podle předpisů §§ 325 a násl. ex. ř. a nikoliv zabavením a přikázáním pohledávky k vybrání, nelze souhlasiti. Pokud se první soudce dovolává předpisů § 3, odst. 2 vlád. nař. ze dne 24. října 1897

č. 249 ř. z., stačí poukázati na to, že toto vládní nařízení se týká jen vedení exekuce na veřejné obligace, které svědčí určitým jménům nebo jsou vinkulováním věnovány určitému účelu. V tomto případě jde však o složení peněžitých částek k soudu jako vadia a jako splátky na nejvyšší podání v reální dražbě. Tím, že podle ustanovení § 1 vládn. nař. č. 313/1938 Sb. z. a n. okresní úřad v Č. B. zamítl žádost Josefa S. (vydražitele), aby mu byl udělen souhlas k vlastnickému nabytí vydražené polovice nemovitostí, uvolnily se jak vadium, tak i splátky na nejvyšší podání, jež nelze považovati za soudní depositum v pravém toho slova smyslu. Částky ty jsou obyčejnou peněžitou pohledávkou dlužníka, takže pro jich zabavení platí nikoliv předpisy § 325 a násl. ex. ř., nýbrž ustanovení § 290 a násl. ex. ř. a exekuce na peněžité pohledávky (srovnej též Neumann, Komentář k ex. ř. u § 325 ex. ř. úvod). Ježto pak exekuční návrh na zabavení a přikázání k vybrání peněžité pohledávky byl opřen o pravoplatný exekuční titul, totiž o vykonatelný platební rozkaz okresního soudu v Č. B., a obsah exekučního návrhu odpovídal předpisům § 54 ex. ř., nebylo důvodu exekuční návrh ten zamítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení odpovídá stavu věci a zákonu a odkazuje se na jeho správné odůvodnění, k němuž se podotýká jen toto: Podle spisu exekučního soudu v Č. B. byly jak vadium, tak splátky na nejvyšší podání složeny dlužníkem v hotovosti; nárok dlužníkův směřuje proto jen na vrácení této hotovosti, třebas soud exekuční, vykonáváje správu této úschovy, nařídil uložení složených částek na vkladní knížku Č.-B. spořitelny.

Čís. 17355.

Přísluší-li nemanželskému dítěti nárok na výživu proti nemanželskému otci (§ 166 obč. zák.) a zároveň proti pěstounovi, který se zavázal v pěstounské smlouvě schválené poručenským soudem poskytovat mu svým nákladem náležitou výživu, šaty a jiné potřeby i lékařské ošetření, má nemanželské dítě nárok jen na jednu výživu a lze jej proti nemanželskému otci uplatnit jen tehdy a potud, pokud pěstoun není s to, aby dítě živil.

(Rozh. ze dne 14. července 1939, R II 157/39.)

První soud uložil nemanželskému otci nezl. navrhovatelky Marie S. (schovanky Karla S.), aby platil navrhovatelce výživné. Rekursní soud návrh na placení výživného zamítl pro tentokráte.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.